

LA MIRADA DEL BISBE

8M i l'Església a la vora del pou

Enguanys, el 3r diumenge de Quaresma s'escau el 8 de març. A les parròquies llegirem l'evangeli de la samaritana (Jn 4,5-42), un diàleg que comença amb una petició desarmada de Jesús a una dona: «Dona'm aigua», i acaba amb una dona convertida en veu pública de la bona notícia de Jesús. El text ofereix un mètode per al present: escoltar abans de parlar. Parlar *amb* elles, no només *d'elles*. Renunciar a la instrumentalització i més trobada i hores d'escolta.

El debat recurrent sobre vetos al *burka* i al *niqab* n'és una prova. Abans de situar aquest tema a nivell polític-legislatiu, ¿no caldria un diàleg a fons amb les dones i les comunitats concernides? I a més a més, ¿aquest és el tema que més preocupa les dones del nostre país?

Per què no parlem sobre l'increment de dones i fills o filles víctimes de la violència masclista i domèstica, sobre mesures efectives per acabar amb la desigualtat salarial, la dificultat d'accés a l'habitatge o sobre el reconeixement del treball de les cures o sobre la manca d'a-

judes a la maternitat i a la natalitat? L'informe FOESSA denuncia la feminització de la pobresa.

A l'Església encara tenim molts deures pel que fa a la conversió relacional vers les dones, però afirmem amb rotunditat que home i dona tenen la mateixa dignitat, perquè comparteixen la mateixa imatge i semblança de Déu. Això es

concreta en: rebuig de tota forma de violència o discriminació contra les dones; reconeixement, sense confrontació, de l'aportació de les dones dins i fora de l'Església; del valor del treball i els talents femenins sovint no visibles; i denúncia de les situacions d'exploatació, precarietat o abusos.

El «pou» d'avui té forma de parròquia, casa, carrer, jutjat, feina, urgències o fila d'un menjador social. Allà la comunitat catòlica és cridada a protegir vides i dignitat, fer costat a les dones i teixir oportunitats.

Estem convidats a tornar al pou per demanar aigua amb humilitat i oferir l'Aigua viva amb coratge. Quan la set de sentit, de justícia, de veritat i de vida es pren seriosament, la gent, com a Sicar, s'aixeca per escoltar.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Sopars que fomenten vocacions

En una Església que vol ser cada vegada més una família, petits gestos poden convertir-se en camins de gràcia. Un d'ells està creixent en diverses diòcesis: els seminaristes que, mes a mes, són acompanyats per famílies cristianes per compartir un dinar o un sopar. Una cosa tan senzilla —asseure's junts al voltant d'una taula— està mostrant una sorprenent fecunditat espiritual.

L'experiència és profundament humana. En un ambient distès i familiar, el futur sacerdot se sent acompanyat, escoltat i estimat. I, al mateix temps, la

família descobreix el rostre proper d'una vocació que a vegades imaginem llunyana. Pares i fills poden preguntar sense por, compartir inquietuds, expressar dubtes o alegries, i veure que un seminarista és un jove com tants altres, però que ha posat la seva vida en mans del Senyor.

Diverses diòcesis han començat a impulsar aquesta iniciativa. A Pamplona i Tudela, per exemple, el projecte Sopars FAV (Família, Acompanyament, Vocació) proposa que cada seminarista visiti una família diferent cada mes, per compartir el seu testimoni i dedicar junts un breu moment de pregària. El seu objectiu és bell: acos-

tar la vocació sacerdotal i religiosa al cor de les llars, enfortint els llaços de comunió que sostenen la crida de Déu.

Les famílies que hi participen expliquen que aquestes trobades els ajuden a redescobrir la bellesa de la fe viscuda dia a dia. Molts pares valoren especialment com els més petits perceben que l'Església és una realitat viva i propera, mentre que els adolescents agraeixen un testimoni que parla el seu mateix llenguatge. Per a algunes llars, és també una oportunitat de renovar la vida espiritual, de tornar a resar junts amb senzillesa.

Potser a Catalunya podríem mirar amb atenció aquests brots d'esperança. Perquè una Església que obre les seves cases és una Església que obre el seu cor. I potser la pastoral vocacional —tan decisiva en el nostre temps— trobarà aquí un camí humil però molt real: el de la taula compartida, l'escolta sincera i la pregària senzilla.

Al final, la vocació creix així: enmig de la vida, allà on Crist s'asseu a taula amb nosaltres.

Mn. Josep Ramon Pérez
Canonge de la Catedral de Barcelona

LA MIRADA DEL OBISPO

8M y la Iglesia
junto al pozo

Este año, el III domingo de Cuaresma cae en 8 de marzo. En las parroquias leeremos el evangelio de la samaritana (Jn 4,5-42), un diálogo que comienza con una petición desarmada de Jesús a una mujer: «Dame de beber», y termina con una mujer convertida en voz pública de la Buena Noticia de Jesús. El texto ofrece un método para el presente: escuchar antes de hablar. Hablar *con* ellas, no solo *de* ellas. Renunciar a la instrumentalización y más encuentro y horas de escucha.

El debate recurrente sobre los vetos al *burka* y al *niqab* es una prueba. Antes de situar este tema en el plano político-legislativo, ¿no sería necesario un diálogo profundo con las mujeres y las comunidades concernidas? Y además, ¿es este realmente el tema que más preocupa a las mujeres de nuestro país?

¿Por qué no hablamos sobre el incremento de mujeres e hijos o hijas víctimas de la violencia machista y doméstica, sobre medidas efectivas para acabar con la desigualdad salarial, la dificultad de acceso a la vivienda, el reconocimiento del trabajo de los cuidados o sobre la falta de ayudas a la maternidad y a la natalidad? El informe FOESSA denuncia la feminización de la pobreza.

En la Iglesia todavía tenemos muchos deberes en lo que respecta a la conversión relacional hacia las mujeres, pero afirmamos con rotundidad que hombre y mujer tienen la misma dignidad, porque comparten la misma imagen y semejanza de Dios. Esto se concreta en: rechazo de toda forma de violencia o discriminación contra las mujeres; reconocimiento, sin confrontación, de la aportación de las mujeres dentro y fuera de la Iglesia; del valor del trabajo y los talentos femeninos, a menudo invisibilizados; y denuncia de las situaciones de explotación, precariedad o abuso.

El «pozo» de hoy tiene forma de parroquia, casa, calle, juzgado, trabajo, urgencias o fila de un comedor social. Allí la comunidad católica está llamada a proteger vidas y dignidad, apoyar a las mujeres y tejer oportunidades.

Estamos invitados a volver al pozo para pedir agua con humildad y ofrecer el Agua viva con valentía. Cuando la sed de sentido, de justicia, de verdad y de vida se toma en serio, la gente, como en Sicar, se levanta para escuchar.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Trobadà Arxiprestal de Laics

TROBADA ARXIPRESTAL 2026
Dinamitzem-nos com a laïcat per enfortir les parròquies

DISSABTE 14 MARÇ • CARRER DEL SAGRAMENT, 15 SANT FELIU DE LLOBREGAT

09h Cafè i pastis de la parròquia
10h Presentació de la jornada
11h Conversa en l'Esperit "Cap a on anem"
14h Dinar (Paella)

17€

INSCRIPCIONS A LES PARRÒQUIES FINS EL 8 DE MARÇ

El pròxim dissabte 14 de març se celebrarà la Trobadà Arxiprestal de Laics de l'Arxiprestat de Sant Feliu de Llobregat a la parròquia de Sant Joan Baptista de la mateixa ciutat de Sant Feliu, amb el lema «Dinamitzem-nos com a laïcat per enfortir les parròquies». El tema de treball, que serà amb el mètode de la conversa en l'Esperit, serà el capítol 4 de la Carta Pastoral del Sr. Bisbe Xabier *Créixer en comunitat com a deixebles missioners*.

La trobada començarà a les 9.00 h amb un cafè de benvinguda i una breu explicació de la història de la parròquia, que enguany celebrarà el 50è aniversari de la seva creació per part del bisbe Narcís Jubany. Durant el matí es durà a terme la conversa en l'Esperit, per acabar amb una posada en comú. Finalment, la jornada acabarà amb un dinar de fraternitat.

Convidem a tots els laics de les parròquies de l'Arxiprestat de Sant Feliu de Llobregat a participar de la trobada, per créixer com a cristians i com a missioners en el nostre món. Apunteu-vos a les respectives parròquies.

Mn. Joan Francesc Cortès i Ribot
Rector de la parròquia de Sant Joan Baptista de Sant Feliu de Llobregat

Nous catecúmens
a la nostra Església

Diumenge 22 de febrer, vint-i-un catecúmens van ser escollits a la Catedral de Sant Llorenç, dins l'Eucaristia del primer Diumenge de Quaresma, per a rebre el diumenge 19 d'abril el Baptisme, també en la nostra Església Catedral.

Els es van trobar a primera hora de la tarda a la Casa de l'Església. El bisbe Xabier els hi va donar la benvinguda i va dir d'ells que són «un regal per a la nostra Església». Després van escoltar una catequesi sobre la necessitat d'estimar Déu i al proïsme, que són la veritable identitat de la manera de viure d'un cristià.

A la tarda, els catecúmens es van reunir a la Catedral per participar de la missa del primer Diumenge de la Quaresma, després d'escoltar la paraula de Déu i l'homilia de part del bisbe Xabier ells van ser escollits per a rebre la propera Pasqua els tres sagra-

ments de la iniciació cristiana. Dins d'aquest ritus, els catecúmens van signar en el *Llibre dels elegits* expressant així la seva voluntat per a esdevenir cristians acompanyant la Fe que dona el Baptisme.

Donem gràcies a Déu.

**Servei diocesà
per al Catecumenat**

El Modernisme de Gaudí i Jujol, a l'agenda de Catalunya Sacra

La diòcesi de Sant Feliu de Llobregat tindrà novament una presència destacada a l'agenda d'activitats de Catalunya Sacra. Ja s'ha presentat, enguany, en un lloc tan emblemàtic de la nostra diòcesi com és la cripta de la Colònia Güell, obra mestra d'Antoni Gaudí i Patrimoni Mundial de la UNESCO, una agenda farcida d'activitats que giren al voltant del Modernisme i que recorrerà tot el territori de les diòcesis amb seu a Catalunya. El bisbe Xabier, president de Catalunya Sacra, subratllava que «el patrimoni de l'Església no és un trofeu a vitrinar, és un llindar a travessar», i destacava la voluntat de les diòcesis d'obrir temples, arxius i museus com a «cases de diàleg entre fe i cultura».

Immersos ja en aquest Any Gaudí, centenari de la mort del geni de l'arquitectura, s'han preparat tres visites guiades a llocs destacats del Modernisme a la nostra diòcesi. La primera serà el dissabte 25 d'abril

(11.30 h) amb una visita guiada a l'església de Sant Pere i el Castell de Subirats, a càrrec de Francesc Perea; la segona serà el 13 de juny (11 h) amb una visita guiada a càrrec de Montserrat Duran per descobrir el Modernisme de Josep Maria Jujol a l'església de Sant Joan Despí; i, per últim, el 19 de setembre (19 h) a la cripta de la Colònia Güell es farà la visita guiada amb Miquel Domènech per redescobrir el Modernisme d'Antoni Gaudí, en el marc d'aquest Any Gaudí.

Destacades també les activitats del patrimoni immaterial com són les catifes de Corpus Christi de Sant Sadurní d'Anoia, Vilafranca del Penedès, Sitges i Vilanova i la Geltrú entre els dies 6 i 7 de juny.

L'agenda completa es pot consultar digitalment a través d'aquest codi QR. A més, també la trobareu en paper avui diumenge juntament amb aquest *Full Dominical*.

Recés de Quaresma per a tots els públics

RETIRO CUARESIMAL

La Cuaresma

CAMINO HACIA EL SEÑOR

Detalles:

Domingo 15 de marzo
 9,30h a 18h
 Casa La Verna Pallejà, Carr. De las Canteras, 14, Pallejà.
 Capuchinas de la Madre del Divino Pastor

Incluye la Comida y el uso de las dependencias

25 € por persona, (abierto a todo el mundo)

Parroquia Sant Pere d'Abrera Parroquia Santa Eulàlia de Pallejà

Retiro espiritual sobre el mensaje de la Cuaresma. En un ambiente de oración, silencio, con predicaciones, adoración, con posibilidad de dirección espiritual y confesión.

Predicadores:

P. Francisco García Baca (párroco de Abrera)

P. Luis Alfonso García (párroco de Santa Eulàlia de Pallejà)

Les parròquies de Sant Pere d'Abrera i Santa Eulàlia de Pallejà organitzen un recés de Quaresma, el diumenge 15 de març, a la Casa La Verna Pallejà de les Caputxines de la Mare del Diví Pastor. Els predicadors seran Mn. Francisco García Baca, rector d'Abrera, i Mn. Luis Alfonso García, rector de Santa Eulàlia de Pallejà.

«Camí cap al Senyor» és el títol d'aquest recés de Quaresma que començarà a les 9.30 h i s'allargarà fins a les 18 h. Es farà en un ambient de pregària, silenci, amb predicacions, adoració i amb la possibilitat de direcció espiritual i confessió.

Ja s'han obert les inscripcions al preu de 25 euros (inclou el dinar).

AGENDA

- **Dimarts 10 març.** Trobada del clergat diocesà. Recés de Quaresma, de 10.30 a 16.00 h, a la Casa d'espiritualitat Mare Ràfols de Vilafranca del Penedès. Meditació a càrrec del Dr. Josep Otón.
- **Dimecres 11 març.** Plenari de Vida Creixent, d'11.00 a 12.30 h, a la Casa de l'Església.
- **Dissabte 14 març.** Curs d'iniciació a la Pastoral de la Salut, de 10.00 a 13.30 h, a la Casa de l'Església.
- **Dissabte 14 març.** Reunió de la Delegació de Família i Vida, de 10.00 a 12.00 h, a la Casa de l'Església.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 9. ■ Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [2R 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. de les oblates benedictines. Sant Feliu de Llobregat: Sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.
- 10. ■ Dimarts** [Dn 3,25-34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milletet de Brou, vg. fund. de les religioses de l'Assumpció.
- 11. ■ Dimecres** [Dt 4,1-5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19]. Sant Eulogi, prev. de Còr-

- dova i mr. (859); santa Àurea (Oria), abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.
- 12. ■ Dijous** [Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfanes, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.
- 13. ■ Divendres** [Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.
- 14. ■ Dissabte** [Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18,9-14]. Sant Arnal, abat benedic-

- tí i mr. (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica.
- 15. ■ Diumenge vinent**, IV de Quaresma (litúrgia de les hores: 4a setmana) [1S 16,1b.6-7.10-13a / Sl 22 / Ef 5,8-14 / Jo 9,1-41 (o bé, més breu: 9,1.6-9.13-17.34-38)]. Santa Madrona (s. II), verge i màrtir de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fundador de l'Orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fundadora de les Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prevere redemptorista.

Diumenge III de Quaresma (A)

COMENTARI

«El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat»

Crist i la samaritana (1310-1311), de Duccio di Buoninsegna. Museu Nacional Thyssen-Bornemisza. Madrid

Legim a l'evangeli una escena deliciosa: la conversa de Jesús amb una dona samaritana. Jesús se salta tots els prejudicis: parlar amb una dona a soles i parlar amb una samaritana, quan *els jueus no es feien amb els samaritans*. Però Jesús veu en aquella dona una persona que té una gran set d'amor. Busca l'aigua de la felicitat, la que li ofereix Jesús, tot i que ella no acaba d'entrar en la comprensió de les paraules del Mestre. Però Jesús li diu clarament: *L'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dintre d'ell per donar-li vida eterna*. Ella s'entesta en parlar de l'aigua del pou. Llavors Jesús li diu: *Ves a cridar el teu marit i torna. La dona li contesta: «No en tinc, de marit»*. Jesús corrobora: *«Tens raó: n'has tingut cinc i l'home que ara tens no és el teu marit»*. És ara quan la dona entra en un altre àmbit, no en la seva vida personal, no en els seus problemes sinó en els problemes del culte a Déu: *Els nostres pares adoraren Déu en aquesta muntanya, però vosaltres, els jueus, dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem*. Jesús li respon: *Els bons adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat*. No importa el lloc on donar culte; importa que siguem adoradors de veritat, amb sinceritat, des de l'interior del nostre cor, moguts per l'Esperit. Ara arriba el moment de la revelació de Jesús. La samaritana diu: *Quan vingui el Messies ens ho explicarà tot*. Jesús li respon: *El Messies soc jo, que parlo amb tu*. I aquesta dona, que ja ha descobert el Messies, es converteix en una apòstol. *Molts samaritans d'aquell poble van creure en ell per la paraula de la dona que assegurava: M'ha dit tot el que he fet*. Però després ells mateixos confirmen: *Nosaltres mateixos l'hem sentit i sabem que aquest és debò el Salvador del món*. Entretant Jesús diu als seus deixebles: *El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat*. Aquesta hauria de ser també el nostre aliment. Descobrir personalment que Jesús és la felicitat, l'aigua que apaga la nostra set i comunicar-ho als nostres germans.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 17,3-7)

En aquells dies, el poble passava tanta set que deia, murmurant contra Moisès: «Per què ens has fet pujar d'Egipte! Vols matar-nos de set amb els nostres fills i el nostre bestiar?» Moisès s'exclamà al Senyor: «Què puc fer per aquest poble? Una mica més i m'apedregaran.» El Senyor li respongué: «Passa al davant del poble i emporta't alguns ancians d'Israel; pren la vara amb què vas tocar el Nil i posa't en camí. Jo estaré allà davant teu dalt la roca, a l'Horeb. Tu dona un cop a la roca i en sortirà aigua, i tot el poble podrà beure.» Moisès ho va fer així davant els ancians d'Israel. I donà a aquell lloc els noms de Massà i de Meribà, perquè els israelites havien discutit i havien posat a prova el Senyor quan deien: «El Senyor, és amb nosaltres o no hi és?»

► Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssim la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors.»*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-2.5-8)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. I l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor. Adoneu-vos bé d'això: Quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 4,5-42) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allà hi ha el pou de Jacob. Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar, s'estava assegut bonament a la vora del pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions. Arribà una dona samaritana, que venia a treure aigua. Jesús li diu: «Dona'm aigua.» Li diu la samaritana: «Com? Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que soc una dona samaritana?» Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans. Jesús li respongué: «Si sabessis què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li donis aigua, ets tu qui li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada.» Ella li diu: «Senyor, aquest pou és fondo i no ténen res per treure aigua. D'on la traiu, l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar aquest pou i en bevia tant ell, com els seus fills, com el seu bestiar. Sou més gran vós que no pas ell?» Jesús li respongué: «Els qui beuen aigua d'aquesta tornen a tenir set, però el qui begui de la que jo li donaré, mai més no tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dintre d'ell per donar-li vida eterna.» Li diu la dona: «Senyor, doneu-me aigua d'aquesta: que no tingui mai més set ni hagi de tornar mai més aquí a treure aigua del pou.» «Senyor, veig que sou un profeta. Els nostres pares adoraren Déu en aquesta muntanya, però vosaltres, els jueus, dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem.» Jesús li respongué: «Creu-me, dona; s'acosta l'hora que el lloc on adorem el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres no sabeu qui adorea; nosaltres sí que ho sabem, perquè la salvació ve dels jueus. Però s'acosta l'hora, més ben dit, és ara mateix, que els bons adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això els qui l'adoren han de fer-ho en esperit i en veritat.» Li diu la dona: «Sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell vingui, ens ho explicarà tot.» Ell li respon: «El Messies soc jo, que parlo amb tu.» Molts samaritans d'aquell poble van creure en ell. Per això, quan els samaritans anaren a trobar-lo, li pregaven que es quedés amb ells. I s'hi va quedar dos dies. Després de sentir-lo parlar a ell mateix, encara molts més van creure, i deien a la dona: «Ara ja no creiem només pel que tu deies; nosaltres mateixos l'hem sentit, i sabem que aquest és de debò el Salvador del món.»

► Lectura del libro del Éxodo (Éx 17,3-7)

En aquellos días, el pueblo, sediento, murmuró contra Moisés, diciendo: «¿Por qué nos has sacado de Egipto para matarnos de sed a nosotros, a nuestros hijos y a nuestros ganados?». Clamó Moisés al Señor y dijo: «¿Qué puedo hacer con este pueblo? Por poco me apedrean». Respondió el Señor a Moisés: «Pasa al frente del pueblo y toma contigo algunos de los ancianos de Israel; empuña el bastón con el que golpeaste el Nilo y marcha. Yo estaré allí ante ti, junto a la roca de Horeb. Golpea la roca, y saldrá agua para que beba el pueblo». Moisés lo hizo así a la vista de los ancianos de Israel. Y llamó a aquel lugar Masá y Meribá, a causa de la querrela de los hijos de Israel y porque habían tentado al Señor, diciendo: «¿Está el Señor entre nosotros o no?»

► Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,1-2.5-8)

Hermanos: Habiendo sido justificados en virtud de la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo, por el cual hemos obtenido además por la fe el acceso a esta gracia, en la cual nos encontramos; y nos gloriamos en la esperanza de la gloria de Dios. Y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones por el Espíritu Santo que se nos ha dado. En efecto, cuando nosotros estábamos aún sin fuerza, en el tiempo señalado, Cristo murió por los impíos; ciertamente, apenas habrá quien muera por un justo; por una persona buena tal vez se atrevería alguien a morir; pues bien: Dios nos demostró su amor en que, siendo nosotros todavía pecadores, Cristo murió por nosotros.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 4,5-42) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, llegó Jesús a una ciudad de Samaria llamada Sicar, cerca del campo que dio Jacob a su hijo José; allí estaba el pozo de Jacob. Jesús, cansado del camino, estaba allí sentado junto al pozo.

Era hacia la hora sexta. Llega una mujer de Samaria a sacar agua, y Jesús le dice: «Dame de beber». Sus discípulos se habían ido al pueblo a comprar comida. La samaritana le dice: «¿Cómo tú, siendo judío, me pides de beber a mí, que soy samaritana?» (porque los judíos no se tratan con los samaritanos). Jesús le contestó: «Si conocieras el don de Dios y quién es el que te dice "dame de beber", le pedirías tú, y él te daría agua viva». La mujer le dice: «Señor, si no tienes cubo, y el pozo es hondo, ¿de dónde sacas el agua viva?; ¿eres tú más que nuestro padre Jacob, que nos dio este pozo, y de él bebieron él y sus hijos y sus ganados?». Jesús le contestó: «El que bebe de esta agua vuelve a tener sed; pero el que beba del agua que yo le daré nunca más tendrá sed: el agua que yo le daré se convertirá dentro de él en un surtidor de agua que salta hasta la vida eterna». La mujer le dice: «Señor, dame esa agua: así no tendré más sed, ni tendré que venir aquí a sacarla. [...]»

Veo que tú eres un profeta. Nuestros padres dieron culto en este monte, y vosotros decís que el sitio donde se debe dar culto está en Jerusalén». Jesús le dice: «Créeme, mujer: se acerca la hora en que ni en este monte ni en Jerusalén adoréis al Padre. Vosotros adoráis a uno que no conocéis; nosotros adoramos a uno que conocemos, porque la salvación viene de los judíos. Pero se acerca la hora, ya está aquí, en que los verdaderos adoradores adorarán al Padre en espíritu y verdad, porque el Padre desea que lo adoren así. Dios es espíritu, y los que lo adoran deben hacerlo en espíritu y verdad». La mujer le dice: «Sé que va a venir el Mesías, el Cristo; cuando venga, él nos lo dirá todo». Jesús le dice: «Soy yo, el que habla contigo». [...]

En aquel pueblo muchos creyeron en él. [...] Así, cuando llegaron a verlo los samaritanos, le rogaban que se quedara con ellos. Y se quedó allí dos días. Todavía creyeron muchos más por su predicación, y decían a la mujer: «Ya no creemos por lo que tú dices; nosotros mismos lo hemos oído y sabemos que él es de verdad el Salvador del mundo».